

Arrest

**nr. 56 858 van 25 februari 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 30 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. VAN ISTERDAEL, die loco advocaat A. FADILI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 9 november 2008 en heeft zich op 13 november 2008 een eerste keer vluchteling verklaard (bijlage 26 eerste asielaanvraag). Op 29 juni 2009 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in op 30 november 2009. Op 12 februari 2010 werd verzoeker geacht afstand te hebben gedaan van zijn asielaanvraag omdat hij geen gehoor had gegeven aan de oproep zich aan te bieden.

1.3. Verzoeker diende een derde asielaanvraag in op 29 maart 2010. Op 31 maart 2010 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

1.4. Verzoeker diende een vierde asielaanvraag in op 27 april 2010.

1.5. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 27 april 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 20 oktober 2010.

1.6. Op 29 november 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Shaptej (gemeente Deçan) en bent u Kosovaars staatsburger. Op 13 november 2008 vroeg u een eerste maal asiel aan in België. Hierin nam het Commissariaat-generaal op 29 juni 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 30 november 2009 diende u een tweede asielaanvraag in. Hierin nam de Dienst Vreemdelingenzaken een technische weigeringsbeslissing. Daarop vroeg u op 29 maart 2010 andermaal asiel aan. Deze derde asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen. Ten slotte vroeg u op 27 april 2010 een vierde keer asiel aan. Hierbij verklaarde u dat de problemen die u bij uw eerdere asielaanvragen reeds aankaartte nog steeds bestaande zijn. Zo herhaalde u dat uw broer Hassan (O.V. 4.975.610) bij het UCK (Kosovaars Bevrijdingsleger) actief was en dat hij toen voor de Serviërs spioneerde. Daarom werd de ganse familie van spionage verdacht. Zo werd uw broer D.(...) hierom tweemaal opgepakt. De eerste keer werd hij opgepakt toen uzelf van januari of februari 2007 tot 15 juni 2008 in Albanië verbleef. De tweede keer werd hij gearresteerd toen u al een viertal maanden in België was. Hij werd telkens vrijgelaten, omdat hij erin slaagde de schuld in verband met de spionagezaak op zowel u als uw broer Hassan af te wentelen. Daarom wordt u tegenwoordig door de Kosovaarse staat gezocht. Uw broer D.(...) werd tevens nog een derde keer in een andere context gearresteerd. De derde keer werd uw broer gearresteerd omdat hij iemand van de familie H.(...) verwond had. Hij zat een vijftal maanden opgesloten en is in februari, maart of april 2009 vrijgelaten. Naar aanleiding van dit incident riep de familie H.(...) een bloedwraak uit. Bij uw vierde asielaanvraag voegde u hieraan toe dat uw vader op 5 september 2010 een brief van het AKSh (Armata Kombëtare Shqiptare, Albanees Nationaal Leger) ontving, waaruit blijkt dat u zich bij het AKSh moest melden. Dit was overigens niet de eerste keer dat het AKSh van zich liet horen, want zowel in 2008 als in 2009 kwamen er brieven van het AKSh op uw naam toe. Ook zou het AKSh in die periode tweemaal naar uw woning gekomen zijn, op zoek naar u. U verklaarde uit vrees voor het AKSh, de Kosovaarse staat en de familie met wie jullie in bloedwraak leven niet meer naar Kosovo te kunnen terugkeren. Ter staving van uw asielerelaas legde u een getuigenverklaring d.d. 15 april 2010 in verband met de bloedvete en de brief van het AKSh d.d. 5 september 2010 neer.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Wat betreft uw eerste asielaanvraag dient te worden opgemerkt dat een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen ondermeer omdat u meer dan drie maanden wachtte alvorens asiel aan te vragen, omdat uw broer Hassan in het kader van zijn asielaanvraag met geen woord repte over het feit dat hij informatie over het UCK doorspeelde aan de Serviërs en omdat u geen enkel begin van bewijs aanbracht ter staving van de problemen die u kende met de familie H.(...) (moordpoging en moord door uw broer en uitgeroepen bloedwraak). Er dient te worden opgemerkt dat u inzake uw vierde asielaanvraag geen elementen heeft aangehaald die hierop alsnog een ander licht kunnen werpen. Integendeel, uw geloofwaardigheid wordt volledig ondermijnd door tal van tegenstrijdigheden en inconsistenties tussen uw opeenvolgende verklaringen.

Wat betreft de problemen die uw familie zou hebben gekend omwille van het feit dat uw broer Hassan informatie van het UCK zou hebben doorgespeeld aan de Serviërs, verklaarde u tijdens uw eerste asielaanvraag dat **deze problemen ophielden te bestaan in september 2001**. U repte toen overigens met geen woord over uw verblijf in Albanië sinds 2007 (CGVS 1e AA, p. 8). Tijdens uw vierde asielaanvraag beweerde u dan weer dat **uw broer D.(...) nog tweemaal gedurende drie tot vijf maanden opgesloten werd in 2008 omwille van het spionagewerk van Hassan**. De eerste keer dat hij opgepakt werd, zou u van januari of februari 2007 tot 15 juni 2008 in Albanië verbleven hebben (CGVS 4e AA, p. 5, 8-9). Hiermee geconfronteerd, repliceerde u op onafdoende wijze dat er hierover bij uw eerste asielaanvraag geen vragen gesteld werden. Dat dit geen afdoende verklaring is, blijkt immers uit uw tegenstrijdige verklaringen betreffende het aantal arrestaties van uw broer D.(...). Tijdens uw eerste asielaanvraag verklaarde u dat uw broer D.(...) **slechts eenmaal gearresteerd** werd en dit **omwille van het vermoorden van R.(...) H.(...)** en het verwonden van diens broer H.(...) H.(...) (CGVS 1e AA d.d. 8 juni 2009, p. 4-5). Tijdens uw vierde asielaanvraag beweerde u dan weer dat uw broer D.(...) **driemaal gearresteerd** is, **tweemaal omwille van het spionagewerk** van uw broer Hassan en eenmaal omwille van het verwonden van I.(...) H.(...) (CGVS 4e AA, p. 4, 6). Tijdens datzelfde gehoor in het kader van uw vierde asielaanvraag verklaarde u overigens aanvankelijk dat de laatste keer dat uw broer gevangengezet werd duurde van eind 2009 tot april 2010 (CGVS 4e AA, p. 6), terwijl u later beweerde dat de laatste gevangenschap dateerde van maart 2009 (CGVS 4e AA, p. 9). Hiermee geconfronteerd, zei u enkel dat u niet meer wist wat u zei en dat u psychisch niet in orde bent, maar gaf u geen enkele afdoende uitleg voor deze tegenstrijdigheid (CGVS 4e AA, p. 10, 12), temeer daar u geen enkel bewijs neerlegde van uw beweerde psychische problemen. Bovenstaande bevindingen nopen er bijgevolg toe te besluiten dat er noch aan de problemen van uw familie omwille van het spionagewerk van Hassan, noch aan de opeenvolgende arrestaties van uw broer Dervish enig geloof kan worden gehecht.

Ook wat betreft de bloedvete met de familie H.(...) zijn uw opeenvolgende verklaringen geenszins eensluidend waardoor uw geloofwaardigheid verder wordt uitgehold. Zo verklaarde u tijdens uw eerste asielaanvraag dat uw broer D.(...) R.(...) H.(...) **vermoord** heeft en diens broer H.(...) H.(...) verwond heeft. Na drie maanden ondergedoken te hebben, zou uw broer hiervoor tot vijf jaar gevangenisstraf veroordeeld zijn. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal inzake uw eerste asielaanvraag, d.d. 8 juni 2009, zou hij nog steeds opgesloten zijn (CGVS 1e AA, p. 4-5). Tijdens uw vierde asielaanvraag verklaarde u aanvankelijk niet meer te weten wie uw broer D.(...) zou verwond hebben. U meende zich te herinneren dat het I.(...) H.(...) was. U verklaarde expliciet dat uw broer slechts één persoon verwond had, **hij zou niemand vermoord hebben**. Hij werd hiervoor opgepakt en in maart of april 2009, i.e. enkele maanden vóór het gehoor d.d. 8 juni 2009, vrijgelaten (CGVS 4e AA, p. 6-7, 10-11, 12). Hiermee geconfronteerd, ontkende u dat uw broer ooit iemand gedood heeft, maar dat op een bepaald moment iedereen dacht dat de door uw broer verwonde man dood was (CGVS 4e AA, p. 10). Een louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen kan echter niet als een afdoende uitleg voor dermate fundamentele tegenstrijdigheden beschouwd worden. Gezien er geen geloof meer gehecht kan worden aan de door u beweerde oorzaak van de bloedwraak, kan er evenmin nog enig geloof gehecht worden aan de naar aanleiding hiervan uitgeroepen bloedwraak. Dit wordt overigens bevestigd door het feit dat u bij uw derde en vierde asielaanvraag aanvankelijk beweerde dat uw broer in het kader van de bloedvete gewond raakte (verklaring DVZ 3e AA, vraag 36; verklaring DVZ 4e AA, vraag 36), terwijl u in het kader van uw vierde asielaanvraag op het Commissariaat-generaal tot twee keer toe beweerde dat uw broer sinds de oorlog in Kosovo nooit gewond raakte (CGVS 4e AA, p. 9, 11). Hiermee geconfronteerd, gaf u aan dat u zich plotsklaps herinnerde dat uw broer door de familie H.(...) verwond werd (CGVS 4e AA, p. 11). Een louter wijzigen van verklaringen is echter geen afdoende uitleg hiervoor. Hieraan kan ten slotte nog worden toegevoegd dat hoewel u verklaarde in het bezit te zijn van het vonnis van uw broer D.(...) en hoewel u uitdrukkelijk werd gevraagd dit over te maken aan het Commissariaat-generaal (gehoor CGVS 1ste AA, p. 11; gehoor CGVS 4de AA p. 8), u dit tot op heden heeft nagelaten te doen. Bovenstaande bevindingen ondergraven dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van de door u beweerde bloedwraak.

Ook wat betreft uw problemen met het AKSh en met de Kosovaarse staat dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen niet coherent en aannemelijk zijn. Zo maakte u tijdens uw eerste, tweede en derde asielaanvraag geen enkele melding van het feit dat het AKSh in de periode van 2008 tot op het moment van het gehoor in het kader van uw vierde asielaanvraag tweemaal naar u op zoek was noch van het feit dat u reeds in 2008 en 2009 brieven van het AKSh zou hebben ontvangen en dit ondanks het feit dat uw vader u hiervan onmiddellijk op de hoogte zou hebben gebracht. Nochtans dateert het gehoor in het kader van uw eerste asielaanvraag van 8 juni 2009, i.e. nadat u reeds problemen met het AKSh had (CGVS 4e AA, p. 3-5; 11-13). Geconfronteerd met deze voorname omissie in uw eerdere

verklaringen, repliceerde u dat u vroeger dergelijke vragen niet gesteld werden en dat u toen geen bewijs had (CGVS 4e AA, p. 12). Dat dit geen afdoende verklaring hiervoor is, blijkt uit het feit dat aan het bewijsstuk dat u bij uw vierde asielaanvraag neergelegde, i.e. de brief van het AKSh d.d. 5 september 2010, geen enkele bewijskracht toegekend kan worden. Naast het feit dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat een dergelijk document geen enkele bewijswaarde heeft aangezien die heel eenvoudig kunnen nagemaakt worden, is het geenszins geloofwaardig dat uw vader de brief van het AKSh niet thuis zou hebben gekregen, maar dat hij die moest afhalen op de gemeente of bij de politie (CGVS 4e AA, p. 4). De Kosovaarse autoriteiten beschouwen het AKSh immers sinds de afkondiging van de administratieve instructie nr. 2003/9 op 17 april 2003 als een terroristische en illegale organisatie en er wordt ook effectief tegen opgetreden. Dat de Kosovaarse autoriteiten zelf AKSh-convocaties zouden uitvaardigen is in het licht van deze informatie dan ook absoluut ongeloofwaardig. Ten slotte dient er nog gewezen te worden op een ernstige tegenstrijdigheid betreffende de door u neergelegde AKSh-convocatie. Aanvankelijk verklaarde u dat de door u neergelegde convocatie d.d. 5 september 2010 de **eerste** brief was die u van het AKSh ontving en dat u daarvoor nooit andere brieven van het AKSh ontving (CGVS 4e AA, p. 4). Later tijdens hetzelfde gehoor beweerde u echter dat u **vóór 5 september 2010 reeds AKSh-brieven** ontving. Zo ontving u zowel in 2008 als in 2009 dergelijke brieven (CGVS 4e AA, p. 11). Hiermee geconfronteerd, zei u dat die brieven van voor september 2010 eigenlijk gericht waren aan uw vader. Dit is evenwel geen afdoende verklaring, gezien u eerder, tijdens hetzelfde gehoor, verklaard had dat u niet op de hoogte was van het feit of uw familieleden ook dergelijke brieven ontvangen hadden (CGVS 4e AA, p. 4). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen met het AKSh en met de Kosovaarse autoriteiten.

Wat betreft de door u in het kader van uw vierde asielaanvraag neergelegde verklaring van uw broer en S.(...) H.(...), dient te worden opgemerkt dat dit document een gesolliciteerd karakter vertoont en geenszins als objectieve bron kan weerhouden worden gezien uw familiale band met hem. Om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, dient het bovendien te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, hetgeen hier geenszins het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling, voert verzoeker aan dat hij onder grote druk staat en hij wel degelijk psychische problemen en stress ondervindt door de talrijke negatieve ervaringen die hij heeft opgedaan in zijn thuisland. Ter staving van deze psychische problemen verklaart verzoeker een attest van een zenuwarts en een specialist in de psychotherapie voor te leggen. Verzoeker beklemtoont dat een terugkeer zijn problemen absoluut zou verergeren en hij bovendien kan worden vermoord omdat zijn familie verwickeld is in een vete met een andere familie en hij ook gezocht wordt door het Albanees Nationaal Leger (AKSh). Verzoeker betoogt dat noch de Kosovaarse overheid, noch de lokale politie zich met dergelijke wraakpartijen, gebaseerd op het gewoonterecht 'Kanun of Lek Dukagjini' inlaat en de politie in de werkelijkheid ook niet optreedt tegen de, in theorie, 'terroristische en illegale' organisatie AKSh. Verzoeker is van mening dat de commissaris-generaal er ten onrechte vanuit gaat dat de brief van het AKSh een nagemaakte brief is en stelt zich vragen bij de correcte, objectieve en rechtvaardige behandeling van zijn asioldossier. Verzoeker vervolgt dat de commissaris-generaal onvoldoende onderzocht heeft of hij bij een terugkeer naar zijn land beroep zal kunnen doen op de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten, alsook of hij een risico op ernstige schade zal lopen bij terugkeer naar zijn land.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/2 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat ten onrechte werd beslist dat hij niet in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, evenwel zonder dit in rechte of in feite te motiveren. Volgens verzoeker staat het vast dat hij gedwongen zijn land heeft moeten verlaten wegens ernstige problemen met personen die hem proberen te vermoorden maar ook omwille van het feit dat hij een risico loopt op een nieuwe aanslag op zijn leven waardoor zijn veiligheid, noch die van zijn familie kan worden gegarandeerd.

Er worden geen bijkomende stukken aan het verzoekschrift toegevoegd. Ter terechtzitting wordt het medisch attest neergelegd waarvan sprake is in het verzoekschrift.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers vierde asielaanvraag geweigerd omdat hij geen elementen heeft aangehaald die een ander licht kunnen werpen op de gedane vaststellingen in het kader van zijn eerdere asielaanvragen, en integendeel zijn geloofwaardigheid volledig ondermijnd wordt door tal van tegenstrijdigheden en inconsistenties tussen zijn opeenvolgende verklaringen. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen dat (i) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de problemen die zijn familie zou gekend hebben omwille van zijn broer H. die informatie van het UCK aan de Serviërs zou hebben doorspeeld, over de bloedvete met de familie H. en over zijn problemen met het AKSh en met de Kosovaarse staat, (ii) aan de neergelegde brief van het AKSh geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend en hij bovendien ook omtrent deze brief tegenstrijdige verklaringen aflegde, en (iii) ook de verklaring van zijn broer en S.H. niet als objectieve bron kan weerhouden worden.

2.4. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.5. De Raad stelt vast dat verzoekers huidige asielaanvraag deels op dezelfde asielmotieven als zijn eerdere asielaanvragen gebaseerd is, met name dat hij vervolging vreest vanwege de Kosovaarse autoriteiten omwille van de spionageactiviteiten van zijn broer H. en ook omwille van de bloedwraak die werd uitgesproken nadat verzoekers broer D. een lid van de familie H. vermoordde en een ander lid verwondde. Verzoekers eerste asielaanvraag werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de ernst en de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven ernstig ondermijnd werden door de vaststelling dat hij drie maanden wachtte alvorens een asielaanvraag in te dienen, het opmerkelijk is dat zijn broer H. in het kader van zijn asielaanvraag met geen woord repte over het feit dat hij informatie van het UCK naar de Serviërs doorspeelde, volgens verzoekers verklaringen de problemen die hij kende door de activiteiten van zijn broer H. stopten in september 2001, hij geen enkel begin van bewijs aanbracht ter staving van de moord en moordpoging die door zijn broer zouden zijn gepleegd en van de daarna uitgeroepen bloedwraak, deze bloedwraak overigens problemen van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn en hij niet aannemelijk maakte dat hij geen beroep kon/zou kunnen doen op bescherming van de aanwezige autoriteiten in zijn land. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in, doch werd geacht afstand te hebben gedaan van deze asielaanvraag omdat hij geen gevolg had gegeven aan de oproeping zich aan te bieden. Verzoekers derde asielaanvraag werd niet in overweging genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een nieuwe asielaanvraag, in casu de vierde, de beslissing met betrekking tot de vorige asielaanvragen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in de vierde asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen. Verzoeker tracht alsnog de bloedwraak met de familie H. aan te tonen door het neerleggen van een getuigenverklaring van 15 april 2010. Bijkomend vreest hij vervolging vanwege het AKSh en legt hij ter staving een brief neer die van deze organisatie afkomstig zou zijn.

2.6. Waar verzoeker aanvoert dat hij *“onder grote druk staat en wel degelijk psychische problemen en stress ondervindt door de talrijke negatieve ervaringen (van politieke) aard die hij heeft opgedaan in zijn thuisland”* en hij stelt een attest te kunnen voorleggen van dr. G. B., zenuwarts en specialist in de psychotherapie, waarin bevestigd wordt dat hij aan een emotionele stoornis lijdt en contactmoeilijkheden heeft en hij tekenen van mentaal lijden met epileptiforme aanvallen vertoont, wat verklaart dat hij zaken verwacht en het voor hem moeilijk is om de gebeurtenissen chronologisch te ordenen, stelt de Raad vast dat in het ter terechtzitting neergelegde doktersattest van 11 september 2010 sprake is van *“gedragsproblemen en contactmoeilijkheden”*, de voorgeschiedenis *“tekens van mentaal lijden met epileptiforme aanvallen (vertoont)”* en *“problematisch op dit ogenblik (...) voornamelijk emotionele stoornis en asociale gedragingen (is)”*. Nergens wordt gesteld dat het voor verzoeker moeilijk is om de gebeurtenissen chronologisch te ordenen en uit het attest kan ook niet worden afgeleid of verzoeker in behandeling is of medicatie neemt vermits dienaangaande enkel wordt gesteld dat *“het (in dit kader) aangewezen (is) dat hij in een omgeving verblijft, waarbinnen zijn sociale problematiek niet verergerd”*. De Raad stelt voorts vast dat dit medisch attest van 11 september 2010 werd geschreven vooraleer verzoeker werd gehoord bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 oktober 2010 en dat verzoeker met geen woord rept over dit attest of een eventuele behandeling en enkel heeft gesteld dat hij *“psychisch niet goed”* is (gehoor p. 12). Hoe dan ook, de ernstige tegenstrijdige verklaringen in de verschillende asielaanvragen, het gebrek aan bewijs van zijn beweringen terwijl hij voorhoudt in het bezit te zijn van een vonnis, het ongeloofwaardige relaas omtrent de dreigbrief van AKSh, en het voorleggen van een dreigbrief waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend, zoals blijkt uit hetgeen volgt, kunnen niet verklaard of vergoelijkt worden door dit medisch attest vermits uit niets blijkt, en los van de chronologie van de voorgehouden feiten, dat verzoeker niet in staat zou zijn om duidelijk en waarheidsgetrouw te kunnen aangeven waarom hij een geponde vrees voor vervolging dient te koesteren.

2.7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker een uiteenzetting geeft over de *“Kanun of Lek Dukagjini”*, en dat hij aanvoert dat noch de Kosovaarse overheid, noch de lokale politie zich inlaat met dergelijke zaken of zelfs bij machte is om ze te beëindigen. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt het slachtoffer te zullen worden van bloedwraak en dit om redenen toegelicht in de bestreden beslissing. Immers, verzoeker legde in de loop van zijn verschillende asielaanvragen ernstige tegenstrijdige verklaringen dienaangaande af, met name over de (dodelijke) slachtoffers die zijn broer D. zou hebben gemaakt en de opsluiting en verwondingen van zijn broer D., en hij liet daarnaast na het vonnis van zijn broer D. neer te leggen, hoewel hij beweert in het bezit te zijn van dit document en hem uitdrukkelijk gevraagd werd dit te doen. Deze motieven worden door verzoeker nergens betwist zodat de ongeloofwaardigheid van de door hem beweerde bloedwraak staande blijft.

Verzoeker onderneemt geen enkele poging om de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot de nieuw neergelegde verklaring van zijn broer en S.H. te weerleggen of te ontcrachten. Deze verklaring wordt op grond van dezelfde motieven niet in aanmerking genomen.

2.8. Waar verzoeker met betrekking tot zijn vervolgingsvrees vanwege het AKSh argumenteert dat de commissaris-generaal er gewoon van uit gaat dat het om een nagemaakte brief gaat, zonder deze bewering voldoende aan te tonen, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt gesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat een dergelijk document geen enkele bewijswaarde heeft aangezien die heel eenvoudig kunnen nagemaakt worden en het geenszins geloofwaardig is dat zijn vader de brief van het AKSh niet thuis zou hebben gekregen maar dat hij die moest afhalen op de gemeente of bij de politie vermits de Kosovaarse autoriteiten het AKSh als een terroristische en illegale organisatie beschouwen waartegen effectief wordt opgetreden. Verzoeker beperkt zich tot het tegenspreken van deze motivering, met name dat het in theorie klopt dat het AKSh als een terroristische en illegale organisatie beschouwd wordt maar dat in werkelijkheid dit niet het geval is aangezien een deel van de Kosovaarse autoriteiten nog steeds samenwerkt met het AKSh en overigens corrupt zijn, doch hij komt niet verder dan blote beweringen en toont bijgevolg niet in concreto aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal steunt niet correct is of dat hij uit de correcte informatie de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. (adm. doss., stuk 10, antwoorddocument KS2009-033, onder andere p.8 *“Het Oostenrijkse landenrapport Kosovo van 2008 stelt dat er doeltreffende bescherming vanwege de autoriteiten mogelijk is. Dit blijkt uit twee veroordelingen van het AKSh. (...) Bovendien kan de bescherming zo nodig geboden worden door KFOR en de UN-politie (die nog steeds verantwoordelijk is voor contraterrorisme). KFOR is steeds bijzonder waakzaam geweest in verband met AKSh-activiteiten en heeft reeds meermaals verklaringen afgelegd dat ze elke bedreiging ernstig neemt en desbetreffend zal optreden. (...)”*) Verzoeker blijkt er overigens ook ten onrechte vanuit te gaan dat aan voorgelegd

document slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel aan aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden.

Dienaangaande stelt de Raad ook vast dat verzoeker de pertinente motivering in de bestreden beslissing niet weerlegt waar de commissaris-generaal stelt dat het niet aanvaardbaar is dat verzoeker tijdens zijn gehoor in het kader van zijn eerste asielaanvraag, dat dateerde van 8 juni 2009 zijnde een moment waarop verzoeker reeds problemen zou hebben gehad met het AKSh, en ook bij zijn volgende asielaanvragen geen melding maakte van het feit dat het AKSh in de periode van 2008 tot op het moment van zijn gehoor in het kader van zijn vierde asielaanvraag naar hem op zoek was, noch dat hij brieven ontvangen had van hen en dit ondanks het feit dat zijn vader verzoeker hier onmiddellijk van op de hoogte zou hebben gebracht, alsook dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over het aantal brieven en het tijdstip waarop hij een brief/brieven van het AKSh zou ontvangen hebben. Verzoeker toont dan ook niet aan dat zijn asiëldossier niet correct, objectief en rechtvaardig zou zijn behandeld.

2.9. De in de bestreden beslissing gemaakte appreciatie dat er noch aan de problemen van zijn familie door het spionagewerk van H., noch aan de hieraan gelinkte arrestaties van zijn broer D. enig geloof kan worden gehecht, worden als onbetwist en vaststaand beschouwd en door de Raad tot de zijne gemaakt, vermits verzoeker in het verzoekschrift met geen woord rept over dit onderdeel van zijn bij het Commissariaat-generaal voorgehouden relaas.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.11. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.12. De Raad stelt vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat de bestreden beslissing op dit punt wel degelijk gemotiveerd is en het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist.

Voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus steunt verzoeker op dezelfde gronden als de elementen van zijn asielrelaas, met name dat hij zijn land heeft moeten verlaten "*wegens niet alleen een zeer ernstige probleem met personen die hem proberen te vermoorden maar tevens omwille van het feit dat hij het risico loopt om een nieuwe aanslag op zijn leven*". Daargelaten dat verzoeker tijdens zijn verschillende asielverklaringen nergens melding maakte van een aanslag op zijn leven, merkt de Raad op dat naar aanleiding van het onderzoek naar de vluchtelingenstatus werd vastgesteld dat het feitenrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is. Aangezien verzoekers vluchtrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich derhalve niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) of b) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart geen andere redenen waarom aan verzoeker subsidiaire bescherming moet worden toegekend in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.13. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS